

היום נלמד בעזרת ה':

## פסחים דף פז

👉 כפי שלמדנו לעיל - צריך לשחוט את הפסח עבור האנשים המנויים עליו, והשוחט שלא למנויו פסול.

**פרק שמיני. משנה:** האשה כשהיא בבית בעלה דעתה להימנות על הפסח של בעלה, ולכן אם שחט עליה גם אביה וגם בעלה תאכל משל בעלה. אבל אם היא הלכה לבית אביה בחג הראשון שלאחר הנישואין (= שכך דרכן של הנשואות), תאכל מאיזה פסח שהיא רוצה כיון שאנו מסופקים באיזה פסח נוח לה (אלא אם היא אמרה במפורש מה היא מעדיפה).

עבד של שני שותפים לא יאכל משל שניהם, ואפילו אם אחד מהם הימנה אותו על פסחו, כיון שהאדון השני לא נתן לו רשות, אלא אם שניהם הסכימו שימנה על אחד מהם.

מי שהוא חצי עבד וחצי בן חורין (= כגון שקנו אותו שנים בשותפות ואח"כ אחד מהם שחרר אותו) לא יאכל משל רבו, משום שמסתמא רבו לא הימנה את הפסח על החלק של הבן חורין שבו.

**גמרא:** מדברי המשנה שאמרה שאם היא הלכה לבית אביה בחג הראשון שלאחר הנישואין תאכל מאיזה פסח שהיא רוצה משמע ש"יש ברירה", כלומר שבשעה שהיא אוכלת את הפסח (מאביה או בעלה) הוברר למפרע שהפסח נשחט לשמה (שהרי בשעת השחיטה עדיין לא ידענו עם מי היא רוצה לאכול). דחיה: כוונת המשנה ששאלנו אותה בשעת השחיטה ואז היא אמרה עם מי היא רוצה לאכול.

**רדופה לילך:** הבריייתא עוסקת באשה שהיא רדופה ללכת תמיד לבית אביה, ולכן ברגל הראשון היא אוכלת משל אביה כיון שבוודאי דעתה לאכול שם, אבל מהרגל השני ואילך יש ספק היכן דעתה לאכול. ואילו משנתנו עוסקת באשה שבית בעלה חביב עליה והיא אינה רדופה ללכת תמיד לבית אביה, ולכן בכל שאר הרגלים בוודאי שדעתה לאכול משל בעלה ורק ברגל הראשון יש ספק.